

- 2. lpp. **Zaļā stunda Kolkas skolā.**
- 3. lpp. **Krāsaini gabaliņi no dzīves.**
- 4. lpp. **Žukovski: «Ar nepacietību gaidām pavasari, lai dotos uz Mazirbi!»**
- 4. lpp. **Naktsputnus klausoties.**
- 5. lpp. **Alkas pēc brīvības. Dūmeles Rūkīšos.**

Redaktora vārdi

Leduskalna redzamā daļa

Ziema, kas nebija nekāda īstā ziema, ir aizvadīta, visi bļītkotāji sen izkusuši, kādi gan leduskalni... Tomēr tas darbs, ko cilvēki iegulda katrā nopietnā lietā, sagatavošanās lieliem pasākumiem, sviedri tiešā un pārnēstā nozīmē, varbūt pat negulētas nakts, — tās ir darba aisberga deviņas desmitdaļas, kas lielajai daļai cilvēku, piemēram, skatītājiem zālē, paliek neredzamas un nezināmas. Pērn gan dziedājošo talantu koncerta laikā mazliet lūkojām iepazīstināt ar šī skaistā un skanīgā notikuma rīkotājiem — ar viņu aizkadra darbu.

Šogad atkal Kolkā un Dundagā varējam priecāties par mūsu dziesmu pūra locītājiem. Uzstāšanās, smaidi, skatuves gaismas, aplausi — tā visa ir leduskalna redzamā daļa, un tur, uz skatuves, nevienam no publikas arī nav jānojauc par deviņu desmitdaļu esamību — par sviedriem, asarām un sevis pārvarēšanu.

Bet es, kaut nedaudz apjaušot, kas slēpjas aiz visiem redzamās daļas, saku milzu paldies ikvienam, kas sarīkoja svētkus un kas aktīvi piedalījās!

Alnis Auziņš

Ak, pavasar! vieno novadu

Novada dziedājošo talantu pirmais koncerts Ak, pavasar, ak, pavasar... 29. III notika Kolkas tautas namā.

Ierasti piepildītājā zālē skatītāju vislielākās simpātijas izpelnījās: Andra Pūpolberga vīrišķīgi atturīgajā un reizē romantiskajā manierē dziedātā Raimonda Paula un Guntra Rača dziesma *Mēs ar tevi dejosim*, to pašu autoru muzikālā minidrāma *Es tevi mīlu* Aigas Ūdres eksprešīvajā sniegumā un R. Paula un Andreja Vozņesenska pagājušā gadsimta 80. gadu sākuma grāvējs *Миллион алых роз* (*Miljons sarkan puķu*) paša Maestro un Allas Pugačovas jeb Baibas Šuvcānes un Irinas Māgures interpretācijā ar parodijas elementiem.

Lieliskas bija abas teicējas, reizē konferansjē, dziedātājas un dejojājas, skeču izpildītājas, muzikālās izpalīdzes... kas tik vēl ne! Dzintra Tauniņa un Evita Ernštreite no pirmā mirkļa publiku aizrāva ar dabiskumu, šarmu, asprātību, nevainojamo saspēli. Evitas plastiskums un simtprocentīga sava tēla izdzīvošana uz skatuves ir apbrīnas vērts un pelna visaugstāko uzslavu. Žēl, ka nevarēja balsot arī par vakara vadītājiem.

Visi 18 dažādie priekšnesumi uzrunāja skatītājus. Tā kā bija pieteikta humora tēma, tad īpaši jāuzteic tie numuri, kuros joku klātbūtne bija, turklāt nevienā nenopietnajā gabalā nemanīja seklumu, ar kādiem tagad pilni visi televizori. Gribu uzslavēt trīs priekšnesumus. Ilze Soja un Inese Radele ar dabisku lustīgumu izdzīvoja *Tautas ziņģi*, un jāuzsver, ka Ilzei šādi gabali lieliski pietāvē.

Spēles noteikumus fantastiski precīzi bija izmantojuši četri duņdžinpuīši, izspēlējot mazu muzikālo teijāteri ar Dona *Signālu*. Īpaši pārliecināja Toms Zoss un Ģirts Jānbergs, bet koptēlu palīdzēja radīt arī Jānis Freibergs un Jānis Zadiņš. Savukārt Irina Māgure un Baiba Šuvcāne pilnīgi pārsteidza klātesošos ar parodiju par Allu Borisovnu un Maestro. Parodiju par šiem māksliniekiem sen nebiju baudījis, un šādas ievirzes koncertā tā tiešām bija īsta virsotne, ko novērtēja arī skatītāji.

Pelnītas ovācijas izpelnījās viesmākslinieki, grupa *Jūrkant*.

Otrais Pavasara koncerts notika 5. IV Dundagas pilī.

Tas raksturojams ar trim vārdiem: intriga, pārvērtības un pārsteigumi. Skatoties skaisti zili zaļajās un violetajās gaismās, kas rotāja aizkarus skatuves aizmugurē, klausoties pavasarīgajās putnu balsīs, kas skanēja ierakstā, gaidīju sākumu. Tad it kā starp citu uz skatuves parādījās Valters Lakevics, ieskanot zvanu un nopietni paziņojot, ka tas ir pirmais zvans. Otrais bija tubas pūtiens. Uzreiz radās interese, kā skanēs trešais zvans. Izrādījās — ar trīs bungas rībieniem.

Atkal apbrīnojamas bija abas koncerta vadītājas Evita un Dzintra, kas ne tikai iejutās sētnieču ādā, bet arī pārtapa kora dziedātājās un sievietēs, kas piedzīvojušas levas pār-

bija tas, ka viņš, ietērpies dziesmas varonim atbilstošās drēbēs, sēdēja ar muguru pret skatuvi un bija grūti viņu pazīt. Kad pagriezās, Evita sacīja: «Jānis formu nomainījis!» Neatvairāmo Sulamīti drosmīgi izdejoja Daina Miķelsons.

Gandrīz katru uzstāšanos iederīgi papildināja kāds teatrāls paņēmieni vai deja.

Manas vislielākās simpātijas izpelnījās Alla Pugačova Irinas Māgures un Maestro Raimonds Pauls Baibas Šuvcānes atveidojumā, kā arī Toms, Ģirts un abi Jāņi ar Dona *Signālu*. Ne vien atbilstoši konkursa tēmai, bet arī aktuāli. Prieks, ka viņi piedalās, kaut gan Dundagā pašlaik dzīvo tikai Jānis no kuplās Zadiņu dzimtas.

Publika bija neviltoti atsaucīga. Zālē pamanīju novada vadītāju Gunāru Laicānu ar kundzi, vairākus jauniešus, vidusskolas absolventus, arī pa kādam kolciniekam.

Skatītāju vislielākās simpātijas ieguva Laine Šmite ar Jāņa Lūsēna un Normunda Beļska nopietno dziesmu *Savādā pasaule*, Dundagas puīšu kvartets, kā arī Daniēla Sanija Kokareviča un deju grupa *Sensus* ar Zigmāra Liepiņa un Andra Zeibota dziesmu *Ai, vannal!* dzīvespriecīgi dzirksteļojošā izpildījumā.

Paldies abu koncerta veidotājiem — vokālajiem skolotājiem, dziesmu aranžētājiem un izpildītājiem, jo īpaši tiem, kam skatuves pieredze bija maza!

Alnis Auziņš un Diāna Siliņa

• Dzintra Tauniņa un Evita Ernštreite lieliski vadīja dziedājošo talantu koncertu.

• Dundagas puīšu kvarteta uzstāšanās bija viena no asprātīgākajām.

Ineses Dāvidsones un Visvalža Biezbarža foto

vērtības. Turklāt viņas gan piedziedāja cītiem, gan kādus mūzikas instrumentus uzspēlēja, gan uzlūdza uz deju kādus no skatītājiem un izdejojās, gan ūdens pīpi uzpīpēja...

Mans kolēģis Guntis Kārklevalks, kas pazīstams kā aizrautīgs tautisko deju dancotājs, izrādās, prot arī labi dziedāt, iejusties tubas pūtēja un autobusa šofera lomā. Viens no lielākajiem pārsteigumiem — pašvaldības policijas inspektora Jāņa Simsona pārtapšana Zālamānā. Ne jau tāpēc, ka viņš nevarētu dziedāt vai tēlot visgudrāko ķēniņu. Efektīvi

Dundagas pagastā

Aprīlī Kaļķu bibliotēkā bērnu dienas centra Mājas bērnu darbu izstāde.

13. IV plkst. 13.00 Kaļķu Vārpniekos ansamblja *Sendienas* koncerts.

20. IV tirgus laukumā Lieldienas.

Kolkas tautas namā

13. IV plkst. 13.00 filma *Lisments*, kurš pārvērtē Roju. Tikšanās ar filmas veidotājiem un režisori Dzintru Geku.

20. IV plkst. 13.00 muzikāls uzvedums *Lielienu pārvērtības*. Pēc koncerta ugunskurs, šūpošanās, dziesmas, rotaļas, olu kaujas, karsta zupa un tēja.

Abos pagastos

25. IV plkst. 19.00 Dundagas pilī un **26. IV** plkst. 18.00 Kolkas tautas namā Agra Daņiļēviča jubilejas koncerts *Barčiks*. Dejo deju kolektīvs *Dzirnas*. Biļetes par € 5 un € 7, iepriekšpārdošana pilī, Kolkas pagasta pārvaldē un *Biļešu parādīzes* kasēs, kā arī pasākumu dienā.

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 21. martā...

Atcēla izpilddirektora rīkojumu nr. 4-2.2/14/2 *Par pašvaldību kā vienu darba devēju*. Uzdeva izpilddirektorei līdz 14.04.2014. pašvaldības iestāžu vadītājus iepazīstināt ar darba tiesību jautājumu speciālistes Karīnas Platās ieteikumiem, kopīgi izanalizēt esošo situāciju un izstrādāt plānu trūkumu novēršanai. Finanšu komitejas sēdē aprīlī sniegt ziņojumu.

Dundagas novada pašvaldības izpilddirektora Ingas Ralles atvaļinājumā laikā par izpilddirektora pienākumu izpildītāju no 21. III līdz 30. III iecēla novada pašvaldības Saimnieciskā dienesta vadītāju Andri Kojro, nosakot 30% piemaksu no Saimnieciskā dienesta vadītāja mēnešalgas. Pakļautību pār Saimniecisko dienestu no 21. III līdz 30. III īsteno novada dome ar tās priekšsēdētāja starpniecību. Atļāva A. Kojro no 21. III līdz 30. III savienot Saimnieciskā dienesta vadītāja amatu ar izpilddirektora amatu. Uz domes sēdi aprīlī jāsagatavo grozījumi pašvaldības nolikumā, paredzot izpilddirektora aizvietošanu prombūtnes laikā. Aizvietotājs — Saimnieciskā dienesta vadītājs.

Apstiprināja Jāni Dambīti par Dundagas novada Kolkas pagasta konsultatīvās Kolkas ciema valdes vadītāju.

...un 27. martā

Apstiprināja nolikumu *Dundagas novada pašvaldības projektu konkursā «Atbalsts vietējo iniciatīvu projektiem»*.

Apstiprināja ceļu fonda līdzekļu izlietojuma plānu 2014. gadam: 1. Sniega tīrīšana € 8000. 2. Ceļu greiderēšana € 10 000. 3. Bed-

rīšu remonts ar šķembām un asfaltbetonu € 10 000. 4. Ceļu virsmas uzlabošana ar granti, virsmas dubultā apstrāde € 50 000. 5. Zāles pļaušana, ceļazīmju atjaunošana, marķējuma atjaunošana € 4000. 6. Rezerve € 12 489. Apstiprināja ceļu fonda apsaimniekošanas plānu 2014.–2016. gadam.

Nolēma uzsākt atsavināšanas procesu pašvaldības īpašumā esošiem dzīvokļiem nr. 2, 3 un 4 Sabdagas ciema *Dobējos*.

Pēc inventarizācijas datiem precizēja to pašvaldības īpašumu sarakstus, kas atrodas tās bilancē.

Nolēma segt € 32,89 ceļa izdevumus un € 3554,33 zvejas laivu šķiperu kursu un sertifikāta iegūšanas izmaksas no pašvaldības speciālā budžeta zvejas tiesību nomas maksām, kā arī uzdeva izstrādāt novada pašvaldības iekasētās zvejas tiesību nomas maksas izlietošanas kārtības normatīvo aktu.

Piešķīra pārvaldes budžetā papildus € 1024 personas datu aizsardzības speciālista apmācībām, kvalifikācijas pārbaudījumam un komandējuma izdevumiem.

Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma *Tūlas* sadalīšanai četrās daļās un nekustamā īpašuma *Jaunpīgas* sadalīšanai trijās daļās.

Apstiprināja zemes ierīcības projektu īpašuma *Bāriņi* sadalīšanai sešās zemes vienībās un nekustamā īpašuma *Brūklenāji* sadalīšanai divās zemes vienībās.

Uzdeva līdz 2014. gada aprīļa domes sēdei pilnveidot Dundagas novada Dundagas pagasta teritorijas plānojuma ar grozījumiem 1. redakciju atbilstoši institūciju atzinumiem un publiskās apspriešanas rezultātiem.

Lai racionāli izmantotu pašvaldības īpašumus, uzdeva sagatavot informāciju par mežu īpašumu faktisko stāvokli, tajos veicamajām darbībām un priekšlikumus par apsaimniekošanu, iespējamo izmantošanu, kā arī uzdeva pārskatīt noslēgtos zemes nomas līgumus.

Apstiprināja Ētikas komisijas nolikumu pašvaldības iekšējo normatīvo dokumentu *Ētikas kodekss*.

Nolēma slēgt sadarbības līgumu ar SIA *Talsu Televīziju*. Pakalpojumu summa 2014. gadā ir līdz € 1500. Sižetus pasūtīt par šādām tēmām: uzņēmējdarbības atspoguļošana; kultūras notikumu apskats; pozitīvo novitāšu ieviešanas atspoguļošana.

Administratīvajā komisijā

25. II sēdē nr. 2 izskatīja 6 administratīvā pārkāpuma lietas. No tām:

1 lietu par iedzīvotāju naktsmiera traucēšanu (novada pašvaldības saistošie noteikumi nr. 11 *Par sabiedrisko kārtību Dundagas novadā*, 42. p.) — persona administratīvi sodīta ar € 30 naudas sodu;

1 lietu par Ziemassvētku egles dekoratīvā apgaismojuma bojāšanu (Dundagas novada pašvaldības saistošie noteikumi nr. 11 *Par sabiedrisko kārtību Dundagas novadā*, 12. p.) — persona administratīvi sodīta ar € 27 naudas sodu;

1 lietu par bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu (LAPK* 173. p. 1. d.) — persona administratīvi sodīta, izsakot brīdinājumu;

2 lietas par bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu, ja tā rezultātā bērns izdarījis sīko huligānismu (LAPK 173. p. 2. d.) — abas personas administratīvi sodītas, izsakot brīdinājumu;

1 lietu par dzīvnieka turēšanas prasību pārkāpšanu, ja pārkāpums izdarīts atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas (LAPK 106. p. 2. d.) — persona adminis-

tracēla novada pašvaldības Sociālā dienesta 21.02.2014. lēmumu nr. 2-8/139 *Par pakalpojumu pānsijā «Jaundundaga»*.

Atļāva Sandrai Kokorevičai savienot Dzimtsarakstu nodaļas vadītāja pienākumu izpildītāja amatu ar Centrālās administrācijas kancelejas vadītāja amatu un Vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja amatu, un atbrīvoja no Sporta komisijas locekļa amata.

Nolēma piedzīt no R.R. nekustamā īpašuma nodokļa parādu — kopā € 55,77.

Nolēma uz laiku līdz 31.05.2014. izveidot aukles audzinātāja palīga amata vietu internātā *Rūķu nams*.

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

tratīvi sodīta ar € 85 naudas sodu.

18. III sēdē nr. 3 izskatīja 1 administratīvā pārkāpuma lietu un 1 iesniegumu. No tiem:

1 lietu par novada pašvaldības policijas inspektora Kārļa Bogdana sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola — par transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai neatļautā vietā (LAPK 149.10 panta 5. d. 4. p.) — uzliktā naudas soda apmēra apstrīdēšanu, — pašvaldības policijas inspektora lēmumu par € 40 naudas sodu atstāja negrozītu;

1 iedzīvotāju iesniegumu par daudzdzīvokļu mājas Dundagā, Maija ielā 3, dzīvokļu īpašnieku malkas sagādes parādiem 2012./2013. un 2013./2014. apkures sezonām, — nolēma nosūtīt informatīvas brīdinājuma vēstules ar noteiktu termiņu vajadzīgā malkas daudzuma sagādei. Termiņa neievērošanas gadījumā personas sauks pie administratīvās atbildības.

Dace Kurpniece, komisijas sekretāre

* LAPK — Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodekss

Par zaļu pat vēl zaļāks

Novada skolās

Jauniešu dienā

22. III Talsos, 2. vidusskolā, notika Jauniešu diena *lekāp citās kedās!* Tajā piedalījās 38 skolu pašpārvalžu dalībnieki no dažādām Latvijas vietām, arī dundadznieki. Stāsta direktora vietniece ārpusklases audzināšanas darbā Inese Freimute.

Lai tiktu uz Jauniešu dienām, no septembra līdz martam skolēnu pašpārvaldei bija cītīgi jāpiedalās konkursā *Labākā jauniešu organizācija*. Mūs tajā iesaistīties motivēja gan vēlme parādīt, kas notiek mūsu skolā un kā skolēni piepilda savu brīvo laiku, gan iespēja nopelnīt bezmaksas dalību Jauniešu dienā. Konkurssam neatsaucās visas mūsu starpno-

vodu skolu pašpārvaldes, bijām viena no deviņām drosmīgākajām, kas 4 kārtās veica dažādus uzdevumus. Divās kārtās bija jāveido filma par noteiktu tēmu. Bija jāsadarbjas ar kādu citu skolu jauniešiem, jātiekas ar viņiem un jāizveido kopīgs pasākums. Izvēlējamies 2. vidusskolas jauniešus un kopā ar viņiem rīkojam sākumskolas bērniem mini ziemas olimpiskās spēles par Soču tēmu. Pasākums notika gan 2. vidusskolā, gan Dundagas vidusskolā. Starp 9 starpnovadu jauniešu organizācijām ieguvām 3. vietu. Lielu sagatavošanās darbu ieguldīja mūsu pašpārvaldes vadītāja Andžela Lepere. Paldies!

Uz Jauniešu dienu Talsos devās 8 mūsu pašpārvaldes skolēni: Patrīcija Stare, Agnese

Bērzkalne, Rihards Hermanis un Emīls Bogdanovičs no 9. a klases, Dins Kokarevičs no 9. b klases, Karlīna Enzele un Elīna Sirkele no 10. klases, Evelīna Treize no 11. klases. Visplašāk pārstāvēta bija 9. a klase, jo tās jaunieši aktīvi piedalās pašpārvaldes darbā.

Katrai no pašpārvaldēm bija jāiekāpj citās kedās, t. i., atšķirīgās profesijās, bet jāparāda sava skolas dzīve. Mēs bijām izlozējuši biškopja profesiju, tāpēc saģērbāmies kā biškopji, bija mums arī Bite un Trans. Skolas saimnieks Valdis Šleiners mums pagatavoja milzīgu, dzeltenu šūnu un īstens biškopis Indulis Kierpe aizdeva gan bitenieku cepures (sk. foto no skolas albuma), gan medus rāmjus, tāpēc varējām skaisti noformēt savu priekšstādes laukumu. Rāmjos likām informāciju par skolu. Ziņas bija kā dažāda medus, kas mums skolā ir: vienā rāmī bija gudrības medus, otrā — party (sarīkojums — red.) medus, bet trešajā — spēka medus.

Lai savāktu vajadzīgos materiālus, jaunieši nopietni gatavojās pat brīvdienu nedēļā. Viņi sevi labi parādīja Latvijas mērogā. Man bija prieks par saviem jauniešiem un viņu uzstāšanos. Skolēnu lielākais ieguvums bija iepazīšanās un sakaru nodibināšana ar citiem Latvijas jauniešiem.

Paldies par atbalstu arī vecākiem!

Skolēnu panākumi

Dundagas vidusskolas skolēni sasnieguši labus rezultātus Talsu, Dundagas, Rojas un Mērsraga starpnovadu olimpiādēs un skatēs, kā arī konkursos un zinātniskās pētniecības darbos.

Krievu valodas olimpiādē 10.–12. klasēm 2. vietu ieguvusi 12. klases skolniece Terēza Lepere, starp septītklasniekiem 3. vieta 7. b klases skolēnam Kristiānam Ozolam (Iveta Kundecka).

Matemātikas olimpiādē 6. klases skolēniem atzinības raksts 6. a klases skolēnam Ārim Zanderam (Sintija Kronberga). Mājturības olimpiādē meitenēm 5.–6. klašu grupā atzinības rakstu ieguvusi Elēna Ozoliņa (Inta Kaudze). Vizuālās mākslas olimpiādē piedalās 1. līdz 12. klases skolēni, mūsējos gan pār-

stāvēja tikai *Lielā skola*. Šajā olimpiādē nav godalgoto vietu. Dažus, kam izdodas vislabākie darbi savā klašu grupā, izvirza uz reģionālo olimpiādi, vairākiem, kuru zīmējumus žūrija arī vēlas izcelt, tiek diplomu. No mūsējiem tos 10. klašu grupā saņēma Marija Antmane un Dita Elīna Sila (Sandra Braže).

Kurzemes reģiona zinātniskās pētniecības darbu lasījumos Liepājas Universitātē uz valsts lasījumiem izvirzīja Alisi Ralli no 12. klases un Laini Šmiti no 11. klases. Alise bija rakstījusi darbu *Ārlavas draudzes pārvalde un tās aktivitātes starpkaru periodā (1918–1940)*, kas Vēstures sekcijā ieguva 2. vietu (Imants Brusbārdis). Laines darbs *Dundagas vidusskolas skolēnu lasīšanas prasmes, paradumi un motivācija* Pedagoģijas sekcijā saņēma 3. vietu (Mārite Pēterhofs).

Starpnovadu skatuves runas konkursa II kārtā Talsos uz Kurzemes reģiona konkursu izvirzīja 10. klases skolēnu Arti Znotu-Znotiņu (Inese Freimute). Tikpat labi bija veicies arī 5.–11. klašu teātra studijas *Dundaga* literārajam uzvedumam *Rasmuss, Pontuss un ...* (Vaira Kamara).

Martā skolēni konkursā *Tīrai Latvijai* vāca izlietotās baterijas un makulatūru. Kopā 5.–12. klašu skolēni bija savākuši 18 kg bateriju un 8742 kg makulatūras. Līdz pēdējam brīdim par lielāko savāktu makulatūras daudzumu cīnījās 7. b un 8. klase, kuru vākums uz pārējo klašu fona izcēlās ar milzīgu kilogramu skaitu: 7. b klasei (Una Sila) tie bija 3265 kg, 8. klasei (Inta Freiverte) — 3064 kg.

Marts Kolkā

Par notikumiem Kolkas pamatskolā stāsta direktora vietniece audzināšanas darbā Dzintra Tauniņa un skolotāja, projekta Comenius koordinatore Dace Tindenovska.

Dzintra: — Pavasarī mums kā ekoskolai ir tradīcija rīkot Zaļās pēdstundas. Šogad 14. III pirmā stunda mums bija Zaļā stunda. Mūsu skolas un projekta Comenius tēma šogad ir *Klimats un klimata pārmaiņas*, tāpēc tāda bija arī Zaļās stundas tēma. Ieskaņā pastāstīju, kāpēc notiek klimata pārmaiņas, bet Dace

Māksla pieder tautai

Krāsaini gabaliņi no dzīves — zīmējumi ar lodīšu pildspalvām

Turpinot iesākto tradīciju rīkot mākslinieku izstādes un tikšanos ar viņiem, vizuālās mākslas skolotāja Sandra Braže 28. III uz Dundagas vidusskolu bija uzaicinājusi mākslinieku un pedagogu Andri Vikaini no Talsiem.

Vispirms viņš 3. stāva vestibīlā, kur jau kopš marta bija izlikti mākslinieka zīmējumi, tikās ar skolēniem un pedagogiem, bet pēc tam vadīja radošo darbnīcu, kurā 6.–11. klašu interesenti izmēģināja roku, zīmējot ar lodīšu pildspalvām.

A. Vikainis ir labs stāstītājs, tāpēc ar prieku varēja viņā klausīties. Ar krāsainām lodīšu pildspalvām viņš sācis zīmēt pirms gadiem desmit. Tas noticis pēc Latvijas Universitātes (LU) pabeigšanas. Studiju laikā bijis pieradis, ka tur ik pēc pusgada notiek skates, kur obligāti jāpiedalās. Pēc veiksmīgi pabeigtajām mācībām pagājuši 5 mēneši, nākuši jāņi, bet nekādu pienākumu radīt darbus vairs nav bijis. Tad arī, lai aizpildītu šo laiku, kā ierasts LU, sācis zīmēt ar lodīšu pildspalvām. Pirmajā zīmējumā viņš nezin kāpēc attēlojis strelīcijas, burvīgas oranžas tropu puķes. Laukumā, kas bijis aizkrāsots ar pirmajām kārtām, redzējis, cik skaistas izskatās krāsas! «Rozā ar brūnu sajaucot, parādās trešās vai ceturtās krāsas kombinācijas, var ieraudzīt violetu un brūnu, kam nemaz nevajadzētu būt», stāstīja A. Vikainis. Viņš novēlēja katram atrast to nodarbošanos, kas dara viņu laimīgu, piebilstot, ka dažreiz, radot sev prieku, iepriecinājums tiek arī citiem.

Mākslinieks norādīja, ka darba ilgums, strādājot ar lodīšu pildspalvām, ir paredzams: parasti ja no rīta iesāk, vakarā ar mierīgu sirdi pabeidz. Vienu kārtu liek pusstundu vai stundu. Alpu vijolītes, kas redza-

mas izstādē, viņš zīmējis, likdams 15 — 20 kārtas. Zinot kārtu skaitu, laiku var izrēķināt. Alpu vijolītes gan ir izteikti krāsains darbs. Kad tās zīmējis, violetā krāsa tā apņēmusi! Pēc tam gribējies izmantot zaļu vai dzeltenu. Tā ir parasti: gribas krāsu pārmaiņas.

A. Vikainis pastāstīja, ka zīmē 5 mm platu līniju, ar vienu pildspalvu sanāk 15 km gara līnija. Tad atkal var rēķināt, cik lodīšu vajadzēs, lai pabeigtu visu darbu.

Mākslinieks atzinās, ka vēlējies mācīties

Uzziņai

Skolā A. Vikainim vislabāk patīcis zīmēt ziedus — tos izdevies uzzīmēt ar vērtējumu teicami. Pēc pamatskolas iestājies Liepājas mākslas vidusskolā. To beidzot, saņēmis ādas plastikas meistara diplomu, bet sācis strādāt par pedagogu. Pēc armijas strādājis visādus darbus, bet lielākoties par skolotāju Valdemārpils vidusskolā un Mūzikas un mākslas skolā, Tiņģeres pamatskolā un Talsu Mākslas skolā. Pašlaik strādā Talsu BJC par pulciņa Cita vizuālā māksla skolotāju.

mežsaimniecības tehnikumā, jo ļoti aizrāvusi botānika, bet mamma ievīrējusi mākslā. Viņš teica, ka arī pašlaik varētu ieiet jebkurā klasē un bez sagatavošanās novadīt stundu par norādīto tematu. Klausoties māksliniekā, nav šaubu, ka viņa vadītās botānikas stundas būtu aizraujošas.

Šis zināšanas palīdz arī zīmēšanā. Kad tapis liels darbs ar filadelfiem jeb jasmīniem, viņš nav bijis īsti pārliecināts par uzzīmēto ziedu precizitāti, taču, palūkojies botānikas grāmatā, sapratis, ka viss radīts atbilstoši. Daudzos A. Vikaiņa darbos, gan izstādē apskatāmajos, gan tajos, ko viņš rādīja vizuālās mākslas kabinetā savas meistarklases laikā, zīmēti ziedi: Alpu vijolītes, magones, krizantēmas, pienenes, tulpes. «Ļoti interesantas

Vēlu iestājies LU, kur studējis mākslas pedagogiju. Ja tagad A. Vikainim jautātu: «Kas tu esi?», viņš atbildētu, ka ir mākslas pedagogs. Kā pats saka: «Tas mans darbs, tas mans hobijs, labāk nemēdz būt».

Pēc LU sācis zīmēt ar krāsainām lodīšu pildspalvām. Par godu ungāru izgudrotājam Lāslō Bīro, kurš patentējis šo rakstāmrīku, savu zīmēšanas paņēmieni nosaucis par bīrografiku, kaut gan šī ir glezniecības tehnikā, jo izteiksmes līdzeklis ir «caurspīdīgs» laukums, nevis zīmējumam raksturīgā līnija.

uzzīmējot darbu, paliek baltas, precīzas un pūkainas maliņas. Darbus līmē uz cita pamata.

A. Vikainis atzinās, ka vēlētos uzzīmēt kāpostu salātus, jo tas liekas interesanti un ar to var ilgi darboties, neko nedomājot. Arī viņš reizēm zīmē savus darbus, klausoties kādu filmu vai futbola spēli. Bieži vien uz darbu aizmugurēm ir rakstīts, kas darīts, šo zīmējumu radot. Pavisam vienkārši ir uzzīmēt pītos grozus. Tas ir tikai tehnisks izpildījums. A. Vikainis ir LU eksaminācijas priekšsēdētājs un divreiz gadā pieņem valsts eksāmenus un diplomdarbus. Kamēr studenti gandrīz 3 stundas raksta darbu, viņš uz tādām pašām lapām zīmē ar lodīšu pildspalvām un darbus turpina nākamajā un aiznākamajā gadā arī.

«Man ļoti patīk bumbieri un granātāboli, es tos zīmēju un dāvinu, tad atkal zīmēju un dāvinu», teica A. Vikainis. Ar lodīšu pildspalvām mākslinieks zīmējis arī kompozīcijas, kur attēlota klusā daba, putni un pat portreti. Viņš uzsvēra, ka nav ainavas piekritējs, taču māksliniekam ļoti patīk zīmēt kokus, un viņam ir arī dažas ainavas. Reiz Mākslas dienās kāds mākslas zinātnieks bija uzrakstījis, ka A. Vikainis strādā decentriskā kompozīcijā. Tas nozīmē, ka darbi ir bez centra, tie vienkārši ir gabaliņi no dzīves.

«Tagad strādāju aplikācijas tehnikā, pļēšu no žurnāliem gabaliņus un nedēļu gatavoju. Vēlos ātrāk tikt mājās, lai varu šo darbu pabeigt», dalās A. Vikmanis. Viņš gatavoja arī Mākslas dienu izstādei Talsu novada muzejā, zīmējot darbu *Lapsenes*. Līdz 25. IV Talsu Bērnu un jauniešu centrā (BJC) apskatāmi mākslinieka zīmējumi ar lodīšu pildspalvām uz aploksnēm. «Tā ir ekskluzīva izstāde!» norādīja A. Vikainis.

Viņa sapnis — ar lodīšu pildspalvām uzzīmēt ābeli dabīgā lielumā, ābolus ar visiem tārpiem un ābolu lasītājus. Lai izdodas!

Radošās darbnīcas noslēgumā A. Vikainis pārskatīja mūsējo zīmējumus un atzina, ka ar skolēniem bijis patīkami strādāt, jo viņi spēja labi uztvert un izpildīt doto uzdevumu. Visveiksmīgākais zīmējums šoreiz bija 7. a klases skolniecei Simonai Majevskai, kurai mākslinieks uzdāvināja kādu no saviem zīmējumiem.

Līdz 25. IV Talsu Bērnu un jauniešu centrā apskatāmi mākslinieka zīmējumi ar lodīšu pildspalvām uz aploksnēm.

Diānas Siliņas teksts un foto

aicināja skolēnus uz interesantu nodarbību...

Dace: — Bērniem bija jāiet pāri koridoram un jāiedomājas, kā viņi jūtas, ja krīt krusa, ja iet pa karstām smiltīm, ledu, brien pa dziļu sniegu un peld, un tas jāattēlo.

Dzintra: — Pēc tam visi sadalījās divās daļās un devās vai nu uz sporta nodarbībām zālē, vai nu uz domātavu, kur lielākos gaidīja nopietni uzdevumi, bet mazākie uzzināja par atkritumu šķirošanu, lietu otro dzīvi un darbojās arī praktiski.

Noslēgumā apbalvoja fotokursa *Vislabāk man patīk būt ziemā* dalībniekus. Tā uzdevums bija atrast senāku ziemas fotogrāfiju no vecāku vai vecvecāku albumiem, kur pats redzams, un turpat nofotografēties šajā ziemā, un aprakstīt, kā klimata pārmaiņas ietekmē mūsu ziemas. Atsaukušies bija kādi 18 dalībnieki, arī skolotāji — Dace un Ansis.

Dace: — 2003. gadā pie mums jūras krastā bija lielie ledus kalni. Maijā krastā dziedāja lībiešu dziesmu ansamblis *Laula* un jūrā pel-

dēja ledus gabali. No tā laika fotokonkursā bija daudz bilžu. Bērni redzami vēl kā mazi ķipari.

Dzintra: — Fotogrāfijas ar aprakstiem bija izliktas skolā, kā arī un ievietotas portālā *draugiem.lv*. Kāds bija sameklējis pat truša bildi 2009. gadā. Tur dzīvnieciņa māja bija tik dziļā sniegā, ka pat grūti ieraugāma. Savukārt šīs ziemas fotogrāfijā trusis savā būdīņā ir labi saskatāms! Visi dalībnieki balvā saņēma slidināšanās padibeņus, truša saimnieks — burkānus savam dzīvnieciņam. Par *Skatītāju simpātiju* balsojumā kļuva 8. klases skolniece Sintija Antmane, kas savu darbiņu bija skaisti noformējusi. Viņa to tiešam bija pelnījusi. Sintijai balvā tika kārtīgas plastmasas ragaviņas ar bremzēm, gluži kā maza bobs.

Dace: — 18. III interesentiem — skolotājiem, vecākiem, vecvecākiem — nodarbību *Bērņa unikālā daba un individuālā pieeja apmācībā un audzināšanā* vadīja mūsu skolas psiho-

logs Oļegs Nikiforovs. 20. III, pavasara pirmajā dienā, skolēni vairākas reizes dienā noīkātā laikā fotografēja kādu objektu vai vietu. To darīja arī visu projektā *Comenius* iesaistīto valstu dalībnieki. Šī zibakcija saucās *Pavasara ienākšanu Kolkā*.

Dzintra: — Matemātikā starpnovadu olimpiādē 7. klasēm 2. vietu ieguvis Ervins Roderts. Paldies ģimenei, kas ieguldījusi lielu darbu, Ervinu sagatavojoši! Diplomus vizuālās mākslas olimpiādē saņēmušas 9. klases skolniece Agnija Bertholde un Paula Kučinska. Visu trīs audzēkņu skolotāja ir Dace. 22. III aktīvākie devītklasnieki piedalījās Jauniešu dienā Talsos.

Veiksmīgā akreditācija

Izglītības kvalitātes valsts dienests, sākot no pērnā decembra beigām līdz šī gada martam, vērtēja Dundagas vidusskolas darba kvalitāti programmu īste-

nošanā. Stāsta skolas direktore Aiga Štrausa.

Dundagas vidusskola kā iestāde un visas tās programmas — pamatzglītības, pamatzglītības pedagoģiskās korekcijas, abas vispārējās vidējās izglītības vispārīzglītojošā virziena programmas — ir akreditētas uz maksimāli iespējamo laiku — 6 gadiem. Decembra beigās Izglītības kvalitātes valsts dienestam nosūtījām skolas pašnovērtējuma ziņojumu. Tajā bija analizēts skolas darbs, pēc kura komisija vērtēja mūsu darbu 7 skolu vērtēšanas jomās: mācību saturs, mācīšana un mācīšanās, izglītojamo sasniegumi, atbalsts izglītojamajiem, iestādes vide, iestādes resursi, darba organizācija, vadība un kvalitātes nodrošināšana. Pašnovērtējuma ziņojumu gatavoja viss skolas kolektīvs, pieaicinot vecāku pārstāvjus. Tas nodrošināja kvalitatīvu rezultātu. Nākamā vidusskolas akreditācija paredzēta 2020. gada martā.

Apkopoja Diāna Siliņa

Ciemos

Mazirbe

Turpinājums. Sākumu skatīt 3. (174.) numurā.

Šoreiz noslēdzam bijušā robežsargu komandiera Vladislava Žukovska un viņa dzīvesbiedres Ārijas atmiņas, taču punktu Mazirbei vēl neliekam.

Laimīgākais laiks — Viesturos

Vladislavs: — Zinot, ka beigšu dienēt, sāku raudzīties pēc mājas Mazirbē. Te joprojām bija aizliegtā zona, un man bija priekšrocība — man nevajadzēja atļauju. Toreizējā

pasta priekšniece Zīle ieteica *Viesturus*. Te saimnieki nedzīvoja jau divus gadus. Satikāmies ar saimnieka meitu, visu norunājām. Saimnieka mazmeita pie mums ir atbraukusi ciemos. Mums te ir tikai pagalmš. Gulot kājas gandrīz svešā īpašumā iekšā.

— **Bet mazdārziņš krāšņs, un kartupeļi aug braši!**

Ārija: — Jā, visam gadam pietiek. Ja jūs redzētu, kā Vladislavs plauj ar izkapti! Kad mēs te 12 gadus uz vietas dzīvojām, tas mūsu dzīvē bija pats laimīgākais laiks. Pirms tam dzīve bija nemītīga pārceļšanās. Te mēs iekopām skaistu dārzu. Divatā vācām sienu. Bet pienāca laiks un sapratām, ka ziemā te vairs nevaram. Ārstu arī kādreiz vajag. Cik žēl, ka skaistā lauku dzīve ir beigusies! Talsos mums ir dzīvoklis, bet — pilseta, daudzdzīvokļu māja, piektais stāvs. Trīs četras ziemas pavadām Talsos. Bet tur mēs novārgstam. Ar nepacietību gaidām pavasari, lai do to uz Mazirbi. Tagad jau te pilns ar iebraucējiem. Ļoti pateicīgi esam visai Rozenbergu ģimenei, īpaši Andrim un Silvai. Ja mums ir kāda bēda, tad viņi pirmie palīdz.

— **Bet vai uz dzimto pusi, Vaboles jeb Līksnas pagastu, jums nemaz nevelk atpakaļ?**

Ārija: — Nē.

Vladislavs: — Reizēm jau aizbraucam. Man divi brāļi tajā pusē dzīvo.

• 1994. gads. V. Žukovskis vada nodarbības Latvijas armijas robežsargiem Ventspilī.

Foto no V. Žukovska albuma

Jauno Latvijas robežsargu skolotājs

Vladislavs: — Pensionējies no armijas, sāku strādāt Talsos Auto moto biedrībā, tā līdz pat 1990. gadam. Kad veidojās Latvijas armija, man piedāvāja palīdzēt dibināt robežsardzi. Sākot kalpot Latvijas armijā, bija jāiziet procedūra: jāatsakās no padomju armijas zvēresta un jāzvēr uzticība Latvijas Republikas Bruņotajiem spēkiem. Tā sanāk, ka majora pakāpe man bija padomju armijā un arī Latvijas armijā. Piecus gadus Vārmē mācīju robežsargus, biju vecākais pasniedzējs. Juris Dalbiņš tad bija Nacionālo bruņoto spēku komandieris, bet no toreizējā aizsardzības ministra Tālava Jundža man ir Goda raksts. No armijas aizgāju 1996. gadā.

Tagad jau robeža ir tikai ar Krieviju, un to, kā tagad sargā, kāda ir taktika, es nezinu. Tagad jācinās ar kontrabandistiem. Manos laikos tā nebija.

«Šos laikus īsti nesaprotam...»

Ārija: — Šos laikus īsti nesaprotam... Kā pēc valda tāds slinkums? Mūsu jaunībā un arī vēlākos gados cilvēki dzīvoja daudz maz līdzsvarā. Tagad ir tāda sajūta, ka dažs labs joprojām nav, es atvainojos, pierijies.

Kad saņēmu pirmo pensiju un redzēju to skaitli, 22 latī, domāju, ka tās ir beigas. Mums bija žīgulis, bijām pieraduši pie aktīva dzīvesveida. Labi, ka es vēl turpināju Talsos strādāt. Bet... mums uzdāvināja trušus, kopām Mazirbē zemīti. Kaut ka iedzīvojāmieš jaunajos apstākļos.

— **Bet vai Krievija jums pensiju nemaksā?**

Vladislavs: — Man maksā. Uz to jau arī turamies.

Ārija: — Un vēl tā bija. Krievu laikā uz vīru skatījās kā uz latvieti. Kad sākās pirmie atjaunotie Lībiešu svētki, kādi no agrākajiem paziņām atnāca uz *Viesturiem* un teica: «Mums sacīja, ka te viens krievs nopircis».

Vladislavs: — Mani vajag apglabāt Mazirbē. Un uz plāksnītes uzrakstīt «Nezināmā karavīra kaps».

— **Skan jau spēcīgi, bet patiesība tā tomēr nebūtu.**

Vladislavs: — Ar laiku jau tāpat aizmirsīs.

Alnis Auziņš

Autors pateicas par atbalstu raksta sagatavošanā Ivaram Abajam, Ārijai un Vladislavam Žukovskiem!

• Vladislavs un Ārija Žukovski Mazirbes Viesturos. Ivara Abaja foto

... ir mūsu skolas laiks

Naktsputnu klausīšanās

4. IV vakarā notika naktsputnu klausīšanās ekskursija Slīteres nacionālajā parkā. To vadīja pieredzējušais dabas pētnieks, nacionālā parka zoologs Vilnis Skuja.

Salīdzinājumā ar parastām ekskursijām sākums bija noliķts īpašā laikā — deviņos vakarā —, bet pulcēšanās — Slīterē, stāvlaukumā pie bākas. Dalībniekiem bija piekodiņš, ka jāuzvedas ļoti klusi, tāpēc jāvelk mugurā nečaukstošs apģērbs, jāklausa būs uzmanīgi, līdzī jāņem lukturītis, jāsaģērbjas silti un kājās jāvelk ūdens necaurlaidīgi apavi. Iecerētais maršruts — ar pārbraucieniem no vienas nacionālā parka vietas uz citu, aptverot Sīkragu, Mazirbi, Cirstes un Neveju un kopumā veicot aptuveni 50 kilometru.

Par ekskursiju stāsta Dundagas vidusskolas 6. a klases audzinātāja, bioloģijas skolotāja **Lienīte Iesalniece**: «Iepriekš par ekskursiju izliku rakstisku ziņojumu skolā ar aicinājumu pieteikties. Atsaucība bija gana liela: piedalījās aptuveni 20 bērnu no 5. un 6. klasēm, kā arī no 8. klases. Edgars Kārklevalks un oranžais autobusiņš gādāja, lai mēs visi nokļūtu vajadzīgajās nacionālā parka vietās. Daži skolēni pasākumā bija iesaistījuši arī vecākus. Pavisam kopā bijām vairāk nekā 50 interesentu — gan vietējie, gan dabas draugi no pārnovadiem. Mana meita Anna bija saskaitījusi, ka ekskursijā devās kādas 15 mašīnas.

Braukājām pa vairākām vietām, kur ekskursijas vadītājs Vilnis mēģināja piesaukt dažādas pūcītes. Nemaz jau tik daudz to

nav, jo neatsaucās ne apogs, ne ūpis, ne ausainā pūce. Pievilināt izdevās tikai meža pūci, kas riņķoja virs mūsu galvām, kliežot tādā pašā balsī, kāds skanēja ierakstā, un visi varēja šo nakstputnu labi aplūkot. Pūce saprata, ka īsti labi nav, jo tās teritorijā ieraušies svešinieki, tāpēc bija ļoti satraukta. Vilnis vēlāk atzina, ka tā nav laba prakse — kaitināt pūci vai jebkuru meža iemītnieku, jo zvēri te dzīvo, bet mēs esam atnākuši ciemos.

Ekskursijas vadītājs pastāstīja arī daudz saistoša par pūcēm. Piemēram, pūcēm ir tik laba dzirde, ka pēc tās var atrast medījumu. Viena auss šiem putniem atrodas drusku augstāk, otra — zemāk. Tas palīdz pūcēm precīzāk noteikt objektu atrašanās vietu.

Gan izbraucām, gan atgriezāmies tumsā. Lai gan biju pieteikusi, ka jāsaģērbjas silti, visi to nebija izdarījuši. Mežā nakts bija auksta — mīnus 5 grādi».

Putnus lūkoja saklausīt arī 8. klases skolniece **Paula Skaidiņa**: «Bija baisi, kad pūce parādījās un lidinājās virs galvas, skaļā balsī kliegdamā. Tad pilnīgi drebūļi pārņēma. Taču tādu nakts ekskursiju gribētu atkārtot vēl!»

Diāna Siliņa

Mazās skolas Lielajai olai

Lielā ola, kas skolā mīt jau kādu gadu, aicinājusi skolēnus sacerēt dzejoļiņus un līdz 10. IV tos iesniegt skolotājai Vēsmai Frišēnfeldei. Ola sola pārsteiguma balvas... Lūk, daži darbiņi!

Jaukās Lieldienas

Mūsu zaķim ļoti patīk Lieldienas!

Kad olas izsprukušas,

Zaķis nemaz neķer tās,

Jo bērni meklē tās!

Kristis Eduards Napskis, 2. b klase

Gatavošanās Lieldienām

Drīz Lieldienas klāt!

Zaķīši jau olas vāc.

Groziņš sāk jau pildīties,

Zaķīši sāk priecāties,

Katliņš jau sāk vārīties,

Šodien olas krāsosies.

Raibās olas grozā salika,

Bērniem par prieku zem spilvena nolika.

4. b klases skolēnu kopīgs dzejoļis

Lieldienās nāk zaķis

Mūsu olas slēpt.

Esam visi gatavi

Skolas olu tērt.

Tīna Tālberga, 1. b klase

Zaķa olas krāsainas,

Mīļas, skaistas, apaļas,

Olas, olas krāsainas

Tā kā pavasara puķītes.

Estere Silava, 1. b klase

Lieldienas haiku veidā

Saule olu sita,

Bet zaķis to izglāba —

Visiem laimīgs prieks.

Saulē pūpoli zied,

Saulē ligzdā putni dzied —

Dzīļš prieks dzied!

Nīls Kuģinieks

un Ralfs Dubovičs, 4. b klase

Lieliskie panākumi

26. III Talsos starpnovadu skolu jaucoto koru skatē Dundagas vidusskolas koris ieguvis I pakāpes diplomu, saņemot visaugstāko vērtējumu. Stāsta mūsu kora vadītāja Dace Šmite.

Nākamajā vasarā notiks **XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki**, tiem arī gatavojamies, apgūstot repertuāru. Skatē katrs koris dziedāja 3 dziesmas: vienu obligāto — latviešu tautas dziesmu Jāņa Cimzes apdarē *Teici, teici, valodiņa*, vienu izlozēto un vienu izvēles. Izloze notiek nedēļu pirms skates, un mums tika dziesma ar Igo vārdiem *Mana zeme* no Valta Pūces cikla *Zeme*. Paši izvēlējamies dziedāt Kārļa Lāča dziesmu *Melna čūska* no cikla *Jaunības dziesmas*.

Protams, priecājamies par labajiem rezultātiem. Vērtētāji īpaši uzslavēja kora pušus. Vietām viņiem bija jādzied vieniem pašiem.

10. IV dodamies uz Saldu, kur notiek Kurzemes reģiona skate.

Diāna Siliņa

Pie mums, uz zemēm

Alkas pēc brīvības

Kādreiz augstprātīgi iedomājos, ka dzīvoju pasaules malā. Nē, mūsu novadā ir nomalākās vietas. Piemēram, Dūmelē, kur mīt Sandis Veide ar dzīvesbiedri Annu un diviem maziem bērniem — Amandu, kam rudenī jāsāk skolas gaitas, un pavisam mazo Aivaru.

«Rīga iegrožo»

Tiekamies uz *Baždieviņu* zemes pie Sanda paša celtā zaļā namiņa, ko viņš savulaik ar gaziku te atvilcis no Kolkas, un braucam tālāk uz 1,3 km attālo *Rūķīšu* māju, kas arī samērā nesen kļuvusi par ģimenes īpašumu. Tur mūs gaida Anna ar bērniem un klātu galdu, ko rotā pankūkas, plūmju ķīselis, lāceņu

Nākamo sievu Sandis satīcis ceļojumā uz Baikālu — kļūdas dēļ. Kļūda bija ieviesusies bukletā...

zapte un kafija. Anna uzreiz bilst, ka bērni neēd lāceņu ievārījumu, savukārt Sandim lācenes tik ļoti garšo, ka tās esot vienīgās ogas, ko viņš lasot. Un pērn Bažu purvā bijusi laba raža. Tā mūsu saruna jau aizsākusies.

Sandis ir vietējais septītajā paaudzē, lai gan dzimis un mācījies Rīgā. Tā sanācis, jo tēvs savā laikā pārcēlies uz galvaspilsētu. Sandis izskolojies par diplomētu siltumzinieci, teju 10 gadus nostrādājis *a/s Rīgas Siltums*, bet sapratis, ka visu laiku kaut kas velk atpakaļ uz laukiem. Varbūt tāpēc, ka bērni-

Amanda un Aivars ir evenkietes un lībiešu pēcteča bērni. Vecāki savu senču valodu gan nezina. Evenkiem pēc būtības ir daudz radniecīgā ar lībiešiem — tikai gados vecie evenki vēl zina savu valodu, un arī skaita ziņā evenki ir starp izmirstošajām Krievijas ziemeļu tautām.

bas vasaras pavadītas Kolkā? Sandis uzsver savas alkas pēc brīvības. Rīga iegrožo. Tā īsti gan ģimene kopā Dūmelē dzīvo tikai pusotru gadu. Sākumā viņi dzīvojuši Rīgā, kur Sandim bijis dzīvoklis, tad Kolkā, Sanda mammas mājā. Ģimenei pārceloties uz Dūmeli, jaunais vīrs katru piektdienu braucis no galvaspilsētas uz dziļajiem laukiem, jo darbs vēl bijis Rīgā, bet katru pirmdienas rītu agri, agri — atpakaļ uz galvaspilsētu. Sandis saka tā: «Lielai daļai cilvēku grūti dzīvē ko mainīt. Man ir citādi. Ja esmu iedomājies darīt, tad rīkojos. Tas nekas, ka sākumā būs grūti, būs citādi. Bet kāpēc darīt to, kas tev īsti nepatīk? Pārlicinājos, ka man ir grūti strādāt algotu darbu lielā uzņēmumā. Labāk darīt to, kas patīk vai vismaz vairāk patīk». Tā arī pieņemts svarīgs lēmums — Rīgā dzimušais dūmelnieks atstājis labi apmaksāto darbu un pārcēlies uz laukiem pavisam. Pilnīgi pretējs stāsts tiem daudzajiem gadījumiem, kad no lauku nostūriem jauni ļaudis dodas un galvaspilsētu... vai ārzemēm. Sandis gan atzīst, ka pārvāšanās uz senču zemi, ko tēvs mantojis 1993. gadā, — tā ir šaura strēmele, garāka par kilometru, pavisam ap 13 ha, — prasījusi daudz enerģijas, un piebilst: «Tagad vēl ir lūzuma punkts, nauda jānopelna te, uz vietas».

Dzīvesbiedre no Baikāla krastiem

Te jānovirzās no aizsāktās tēmas par Sanda atgriešanos, jo atsevišķs un svarīgs stāsts

ir par Sandi un viņa dzīvesbiedri Annu — evenkieti no Baikāla krastiem. Anna abu iepazīšanos atceras tā: «Tas bija 2002. gadā. Sandis ar vēl diviem tādiem pašiem pušķiem atbrauca uz Baikālu — ar žiguli. Brauca, brauca, kamēr apmaldījās». Sandis skaidro, ka bukletīnā par Baikālu bija ieviesusies kļūda par kilometriem 100... Gribējies atrast kūrortu, bet saticis Annu. Nospriežam, ka dažreiz dzīvē svarīgāko notikumu pavērsienura rada kļūda. Vai nejausība?

Pēc ilgstošas dokumentu kārtošanas un cīņas ar birokrātiju Anna nokļuvusi Latvijā. Mani vairāk interesē, kā tas ir — tik krasi mainīt dzīvi, pat riskēt, pārcelties uz tālu, svešu, nezināmu zemi, kur nav neviena tuvinieka. «Ai, nekas!» Anna smaidot īsi atrauc. Un viss! Citādāk? Jā, ziemas te nesalīdzināmi vieglāk pārlaist, Anna uzreiz salīdzina dabas apstākļus. Viņas dzimtenē no novembra līdz martam esot ļoti skarbi. Varbūt arī tāpēc Anna nečīkst par sadzīvīskām grūtībām, vienā mierā no rīta līdz vakaram kopj mājas soli,

tams, nodrošināt ar siltumu Sandim ir profesionālas pašcieņas jautājums, un viņš teic, ka šajā jomā jau ir iesākts darīt, bet atzīst, ka visu laiku gadās kaut kas svarīgāks un tāpēc daudz kas ir iesākts un pagaidām nepabeigts.

Tā kā *Rūķīšos* mīt Veides lopiņi, tad pievērsamies tiem. Skatos, ka Anna ir nemierīga un ik pa laikam mūsu sarunu galdu atstāj. Atgriežoties viņa paziņo, ka govij aste esot gaisā, droši vien drīz būšot jāpieņem dzemdības. Lauku ikdiena! Sandis priecājas, ka būs piens, tas visiem garšojot.

Tomēr — kā ģimenei te ir ar iztikšanu? «Pašlaik diezgan švaki», Sandis atzīst, lai gan ir rosīgs un nemītīgi cenšas kaut ko izdomāt. «Tagad joprojām vēl ir lūzums, pāreja no vienas sistēmas, kur maksā regulāri algu, uz to, ka tu esi brīvajā tirgū un pašam jāsarāž. Saražot jau var visu ko, arī laukos, bet kas tev to nopirks? Drusku pārdodam skaldītu malku. Pašlaik gan zāģējam ar rokām, skaldū ar tādu kā skrūvi. Cirvis nav jāvicina. Pieprasījums gan ir visai mazs. Bet mums daudz iztikšanai arī nevajag, viss ir savs. Kartupeļi, piens, olas, gaļa. Audzējam cūkas. Sataisījām konservus, ielikām paša uzmeistarotā auto-klāvā. Bija trīs cūciņas, pašiem ēšanai pietiek ar divām. Trešo pārdevām. Atbrauca šurp kāds ventspilnieks, paņēma visu kautķermeni. Bija ar putrām barota, katra apēda divus spaiņus dienā, astoņus mēnešus gan auga». *Rūķīšos* ir daudz vistu, cāļu — pāri par 100. Tagad gan šķiet, ka cāļus īsti nevienam nevajag.

Sandis stāsta: «Viens kunds gatavs desmit

• *Dūmeles Rūķīšos. Sandis, Anna un Aivars, priekšplānā Amanda.*

Autora foto

gaiļus nopirkt gaļai, tie ir vislielākie. Olas... Te, uz *Rūķīšiem*, jau man nevienš pēc olām pakaļ nebrauks. Pašam vest — ļoti dārgi. Nomale... Bet viss ir risināms, par to esmu domājis. Gan jau būs labi.

Protams, reizēm vajag kaut ko nopirkt. Cāļus mēģinu samainīt pret zosu olām. Pārāk

Sandis: «Lielai daļai cilvēku grūti dzīvē ko mainīt. Man ir citādi. Ja esmu iedomājies darīt, tad rīkojos. Tas nekas, ka sākumā būs grūti, būs citādi. Bet kāpēc palikt pie tā, kas tev īsti nepatīk?»

labi gan nemainās. Varbūt cāļus nevienam nevajag? Varbūt nemāku īstos cilvēkus atrast? Tagad pats iegādājos trīs zosis. Zosu olas ir ļoti dārgas. Doma ir izaudzēt zosis un vest uz Ventspils tirgu. Caur rezervātu braucot, un es ar savu nīvu varu izbraukt, ir ap 70 kilometru. Un no Eiropas Savienības subsīdijām vien var dzīvot! Visi blāuj, ka ir slikti.

Nav slikti. Mums ir apmēram 10 hektāru pļavas. Ja pacenstos un atkrūmotu, būtu pat vairāk. Tur vien sanāk ap 2500 eiro gadā. Iz- tikšanai vairāk nevajag. Un kaut kas pa bišķim nāk klāt. Labi, ja nevaru pārdot cāļus, audzēšu tālāk par vistām. Bišu mājā tādu kā inkubatoru ietaisīju, lai inkubējas! Inkubators būtībā silst par velti, silda apkures ūdens. Tā vismaz vistu barība atmaksājas. Ik pa laikam tomēr drusku notirgoju malku. Bet citādi gan mežu esmu atstājis pilnīgi neaizskartu».

Amandai rudenī sāksies skolas gaitas. Tad, kad ome dzīvojusi Kolkā, meitene tur gājusi bērnudārzā. Taču, tā kā vecāmamma Kolkā ir tikai siltajā gadalaikā, tad skolas laikā tur atbalsta punkta nebūs. Ir nolemts, ka meitene zinības apgūs Dundagā. «Ja cilvēks dzīvo vismaz divus kilometrus no tuvākās autobusu pieturas, tad pašvaldībai jānodrošina transports», Sandis skaidro. «Mūsu gadījumā es vestu meitu ar savu automašīnu līdz autobusam Vīdalē, tas ir drusku pāri par 10 kilometriem vienā virzienā, un man apmaksātu ceļu, laikam 14 centus par kilometru. Tas viss būs jākārtu».

Dzīve nomalē

Kādreiz jau Dūmele nebija tik tukša, bet, izsīkstot lauksaimniecības politikai, ēkas te nojauca, un tagad *Rūķīši* savā galā ir pēdējās mājas. Blakus vēl dzīvo Kopmaņu Jānis, kas visu mūžu te pavadījis un savu reizi iegriežas ciemos, mazliet tālāk *Mežmačos* saimnieko Lienīte Iesalniece ar savu ģimeni un Annas novadniece Marija Otomere, kam pat meitas uzvārds tāds pats kā Annai — Safonova, krietni tālāk uz *centra* pusi atrodas Laimas Jurgenbergas viesu māja *Ziedkalni*.

«Te iegriežas arī zagļi», saka Sandis, «un visvairāk cieš Lienīte. Piemēram, nozog no dārza kāpostus». Ceļš no Knipeldambja uz *Rūķīšiem* man, pie lauku ceļiem pieradušam cilvēkam, šķiet vidēji bedrains. Reizēm to nogreiderējot, saka *Rūķīšu* saimnieks, bet sniegainās ziemās tiešām labi šķūrējot, tajā ziņā viss esot kārtībā. Sandim gan ir cemme uz mežizstrādātājiem, kas neved materiālus sasaluma laikā un tādējādi bojā ceļu. Pašvaldībai par nodokļu maksātāju naudu pēc tam jāpielabo.

Ar *pagastu* Sandim lielāka darīšana un reizē saķeršanās iznākusi pirms pāris gadiem, kad *biezie* mednieki sašāva viņa suni, bet administratīvā komisija Sandi atzina par vainīgo. Sandis atceras: «Es jau vispirms solīdi aizgāju pie medniekiem, lai noskaidrotu, kā ir bijis. Bet viņi izliekas neko nezinām, sēž, dzer šnabi, mani par mulķi uzskata. Kad uztaisīju ekspertīzi, tad vainu atzina, bet pēc tam izgrozīja tā, ka mans suns ir vainīgs. Līdz ar to arī es. Man tas mednieku šāviens sunim izmaksāja 130 latus», Sandis stāsta un piebilst, ka nu tas karš ir izkarots un jāsadzīvo jau ir. «Ar medniekiem līgumus esmu lauzis, viņiem manai zemei tagad jāiet apkārt. Man nekāda ļaunuma ne uz viena nav, vinnētāju strīdos arī nav. Bet uz galvas jau sev nevar ļaut kāpt. Un, ja tu necīnies par savām tiesībām un taisnību, tad jau esi zaudējis. Parastais cilvēks neko nevar panākt».

Sandis arī uzskata, ka šādos gadījumos lielā pilsētā, kā Rīgā, viņš būtu savu panācis, jo tur instancēs tā cits citu nepazīstot un *biezajiem* neesot tādas teikšanas.

Saskarsmē ar dažiem vietējiem iedzīvotājiem domstarpību nav, un Sandis uzsver: «Vispār jau man lielu pretenziju nav». Sandis atzīstas, ka novada ģeogrāfiju pārzina vāji, tāpat arī novadā notiekošo. Nu ja, būtu *Dundadznieks* bezmaksas izdevums un katrā pastkastītē, arī viņējā, tad zinātu labāk. Jā, pērn viena vajadzība braukt uz centru bijusi, un tā — patīkama. Dēlam Aivaram no domes uzdāvināja sudraba karotīti. Paskaidroju, ka tā aizsākās jauna tradīcija, un Aivars ir starp pirmajiem karotītes īpašniekiem.

Pankūkas ar lāceņu ievārījumu ir nobaudītas, ķīselis izdzerts, un es pošos mājup — uz novada pretējo galu. Man uz mēles vēl viens jautājums. Vai uz Rīgu atpakaļ nevelk? Uz to Sandim ir īsa atbilde: «Nē!»

Alnis Auziņš

Raibs kā dzeņa vēders...

Cālis un Gailis 2014

22. III pilī priecēja mazo vokālistu koncerts **Cālis un Gailis 2014**. Par to stāsta viena no vērtētājam Inga Šmēdiņa.

Koncertā uzstājās 11 daļībnieki: 6 *cāļi* un 5 *gaiļi*. Žūrija, kurā bijām trīs vērtētājas — Daiga Rūtenberga, Vaira Kamara un es, — *Cāli* un *Gaili* noteica vienbalsīgi. Mums uzreiz bija skaidrs, kuri būs titulu saņēmēji. Tā tik bieži nemaz negadās. Šogad par *Cāli* kļuva Keita Līga Klauberga, bet par *Gaili* — Daniēla Sanija Kokareviča. Jāpiebilst, ka Daniēlai bija ļoti pārdomāts priekšnesums, ko lieliski papildināja Dainas Miķelsones iestudētā skatuves dejas dažu *Sensus* meiteņu — Martas un Daniēlas Dambergu, Elēnas Ozoliņas un Anetes Savickas — izpildījumā. Skatītāji par savu simpātiju izvēlējās Agati Jeti Miķelsoni un Daniēlu Saniju Kokareviču. Gan *Cāli* un *Gaili*, gan *Skatītāju simpātiju* Agati Jeti koncertam sagatavojusi bija Rudīte Balķīte. Katrs *cālis* saņēma arī savu nomināciju: drosmīgākais žūrijas vērtējumā bija Romans Gorkunovs, smaidīgākā — Paula Betija Rozefelde, nopietnākā — Marija Hanna Kristiņa un apņēmīgākā — Nikola Ansaberga. Koncertu

• **Cālis Keita Līga Klauberga, Gailis Daniēla Sanija Kokareviča, vidū abu dziedājo putniņu skolotāja Rudīte Balķīte.** Visvalža Biezbarža foto

azartiski vadīja pats Harijs Poters Raita Bērziņa atveidojumā un kuplināja *Sensus* mazās dejas un vokālās studijas *Dziesmu dārzs* dziedātāji. Arī par skatītāju trūkumu nevarēja žēloties — zāle bija pilna.

Diāna Siliņa

Plānošanas dokumentu izstrāde

Kopš pērnā rudens noris aktīvs darbs, izstrādājot Dundagas novadam būtiskus plānošanas dokumentus — *Ilgtermiņīgās attīstības stratēģiju* un *Attīstības programmu*.

Darba gaitā sistematizēti apjomīgi datu apcirkņi par būtiskākajām ar novadu saistītajām jomām, apkopoti iedzīvotāju viedokļi, kas iegūti 3 dažādās aptaujās, un galvenais — plānošanas dokumentos iekļauti aptuveni 70 īpaši aktīvo novadnieku priekšlikumi, kas izteikti plānošanas darbnīcās un pārtapuši nākotnes redzējumā, dažāda termiņa īstenojamos mērķos. Turklāt *Ilgtermiņīgās attīstības stratēģijas* un *Attīstības programmas* projekts paredz īstenošanas uzraudzību, kas neļaus abiem dokumentiem apputēt plauktā, bet tiks amatpersonām rīkoties.

27. II dome nodeva abu dokumentu projektu sabiedriskajai apspriešanai, un no 10. III līdz 7. IV ikviens interesents ir varējis ar tiem iepazīties, gan izšķirstot tos Dundagā un Kolkā, gan lasot novada interneta lapā www.dundaga.lv sadaļā «Sabiedrība».

Četrās nedēļās saņemti iedzīvotāju iesniegumi, 26. III Dundagā un 2. IV Kolkā aizritējušas sabiedriskās apspriešanas. Iedzīvotāju aktivitāte gan nebija visai liela, taču izteiktie priekšlikumi un papildinājumi ir ļoti vērtīgi, ļaujot precizēt un pilnveidot plānošanas dokumentu projektus.

Ja arī kādam no jums, lasītāji, vēl ir kas papildināms plānošanas dokumentos, tad ir pats pēdējais brīdis savus apsvērumus formulēt un darīt zināmus novada domei, kaut arī paredzētais apspriešanas laiks ir beidzies.

Vēlam enerģiju līdzdarboties iecerētā īstenošanā!

Indra Kļaviņa, novada Ilgtspējīgas attīstības stratēģijas un Attīstības programmas izstrādātāju vārdā (tel. 26414296)

Līvō āiga • Līvu laiks

Minā un līvli! • Esmu lībietis!

No 25. VII līdz 2. VIII Mazirbē notiks lībiešu bērnu un jauniešu nometne.

Arī šogad *Mierlinkizt 2014* aicina savā pulkā 7–16 gadus vecus lībiešu (līvu) izcelsmes bērnus, jauniešus un interesentus, lai kopā pavadītu 9 piedzīvojumiem bagātas dienas.

Tas ir lielisks veids, kā iedzīvināt lībisko bērnos, kas apzinās saknes un piederību lībiskajam. Nometne domāta visiem, kas vēlas uzzināt un iemācīties jaunas un interesantas lietas par savas tautas mantojumu, tā neļaujot izzust kultūrai un valodai, kas ir katras nācijas pamatā. Tāpat nometne ir paredzēta arī interesentiem, kas vēlas izziņāt līvu kultūru, vēsturi, mākslu un iemācīties valodu,

popularizējot lībisko latviskā vidē.

Nometne ir vienīgā vieta kopš 1990. gada, kur tikties līvu tautas nākotnei — bērniem ik gadu vienā un tajā pašā vietā un laikā ar tradīciju un pēctecības garšu — Mazirbē, nedēļu pirms lībiešu svētkiem, ar 3 galvenajiem noteikumiem: satikties, iegūt zināšanas un sagatavoties Līvu svētkiem, kas līvu tautai ir gada galvenais notikums.

Dalību nometnei pieteikt, rakstot uz epastu ieva.zdanovska@inbox.lv. Ieskats 2013. gada nometnē: <http://ej.uz/mierlinkizt>.

Nometnes vadītāja Ieva Zdanovska

25. marts Dundagā

25. III, dienā, kad pūta stiprs vējš, lija un reizēm no gaisa nāca slapjš sniegs, pulciņš dundadznieku pie *Šķeltā akmens* nolika ziedus un iededza sveces, godinot komunistiskā genocīda upuru piemiņu.

Nemīlīgo laika apstākļu dēļ piemiņas brīdis notika pils mazajā zālē. Tas izvērtās ļoti aizkustinošs.

Kultūras darba organizatore Smaida Šnikvalde, atgādinot par 25. III pirms 65 gadiem, bija atradusi trāpīgu salīdzinājumu par to, cik cilvēku toreiz no Latvijas izveda, — apmēram tikpat, cik pērn devās Dziesmu svētku gājienā... Tie ir vairāk nekā 40 000 iedzīvotāju. Vēlāk Miervaldis Ceimurs šo skaitli precizēja: viņš bija izlasījis, ka no Latvijas represēti gandrīz 44 000, visvairāk no visām Baltijas valstīm. Smaida tos laikus sasaistīja ar mūsdienu notikumiem Ukrainā, aicinot aizlūgt gan par Latviju, gan Ukrainu. Tas bija vēl viens emocionāls paveiciens, kas vienoja tagadni ar pagātnei.

Ne vienam vien, arī man, acīs iezagās asaras, kad Gatis Nierliņš dziedāja dziesmu *Vakars jauks uz zemi laižas*. Tā bija viena no mana tēva iemīļotākajām dziesmām, ko viņš šad un tad uzdziedāja. Dziesmas teksts ir stāsts par kādu lauku sētu, kur negaidot ierodas bruņoti vīri, lai ģimeni izvestu no Latvijas. Īpaši emocionāli mani skāra pavisam vienkārši vārdi *Tēva zeme iemīlotā/ Latvietim nu jāatstāj*. Taču tie ir atslēgas vārdi, ko piedzīvojušas tik daudzas dzimtas!

Novada domes priekšsēdētājs Gunārs Lai-

cāns uzrunā pieminēja 1949. gada deportācijas, kas tika slepeni sauktas par operāciju *Krasta banga*. Viņš arī izteica prieku par to, ka daudzu represēto dundadznieku atmiņas ir ierakstījis režisors, kinooperators, Okupācijas muzeja audiovizuālo materiālu krātuves ilggadējais vadītājs Andrejs Edvīns Feldmanis. Novada vadītājs uzsvēra, ka šo atmiņu ieraksti ir liela vērtība, ko varētu izmantot Dundagas vidusskolas skolotāji audzinātārstundās, kā arī vēstures stundās.

Skaistu koncertu, kur mijās patriotiskas dzejas rindas ar dziesmām, sniedza ansamblis *Sendienas*. Jāuzteic veiksmīgi izveidotā koncerta kompozīcija, kas ļāva emocionālāk uztvert dzirdēto, un labais skanējums. Par to paldies ansamblim, tā vadītājām Ritai Zemtiņai un Sandrai Cirvelei, kā arī kormeistarei Dacei Šmitei! Miervaldis, atcerēdamies, kā viņi ar Valdi Derkevicu un vēl kādiem puišiem pilī, toreizējā vidusskolā, uzstājušies zēnu dubultkvartetā, pateicās ansamblim par to, ka tas dzied tieši tādas dziesmas, kādas šī pasākuma dalībniekiem patīk.

Protams, bija gādāts par kafiju, tēju un gardām plātsmaizēm. Neiztrūkstoša bija arī dalīšanās atmiņās.

Diāna Siliņa, Visvalža Biezbarža foto

Jauno šahistu cīņās

Trīs mēnešus 13 audzēkņi piedalījās **Dundagas sākumskolas čempionātā**.

1. vietā Dāvis Alksbirze, 2. vietā Madars Mauriņš, 3. vietā Alekss Fesenko. Tālāk 4. vietu ieņēma Emīls Ķiršakmens, 5. vietu Tīna Aukmane, 6. vietā Daniela Vēze.

Savukārt Dundagas vidusskolas atklātajā čempionātā ar Kuldīgas šaha skolas audzēkņu līdzdalību pavisam cīnījās 30 šahistu, no tiem 14 dundadznieki. III sporta klašu grupā 3. vietu ieguva Paula Skaidiņa, bet Rūdolfs Bražis — 4. vietu.

Vislielākie panākumi no mūsējiem bija IV sporta klašu grupā. D. Alksbirze uzvarēja visās partijās un pārliecinoši izcīnīja 1. vietu, kā arī izpildīja III sporta klases normu. 4. vietu ieņēma Markuss Ekers, 6. vietu M. Mauriņš, 8. vietu Daniela Vēze, 9. vietu A. Fesenko, 10. vietu E. Ķiršakmens.

Iesācēju turnīrā 3. vietu ieguva Nils Kuģinieks, izpildot arī IV sporta klases normu. 4. vietā Kārlis Blūmentāls, 5. vietā Roberts Ludevīks, 6. vietā Indars Asars.

Labākajiem tika diplomu un balvas, sākumskolas čempionāta laureātiem — arī medaļas.

Alnis Auziņš

Dievkalpojumi Lieldienās

Luterāņu draudzēs. Dundagā 17. IV plkst. 18.00, 18. IV plkst. 16.00, 20. IV plkst. 11.00. **Kolkā** 20. IV plkst. 8.00. **Mazirbē** 17. IV plkst. 18.00, 18. IV plkst. 12.00, 19. IV plkst. 22.00, 20. IV plkst. 11.00.

Katoļu draudzēs. Dundagā 21. IV plkst. 14.00. **Kolkā** 18. IV plkst. 15.00 ekumēniskais dievkalpojums, plkst. 16.00 Krusta ceļš. Dievkalpojums 20. IV plkst. 15.00.

Baptistu draudzē Dundagā 18. IV plkst. 11.00, 20. IV plkst. 11.00.

Draudzē Prieka vēsts 20. IV plkst. 16.00.

«Dundadznleks» Nr. 7 (178) 2014. gada aprīlis.

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Inga Ralle, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējama. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 400 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize